

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumerează și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscrise nu se înapoiază.

Sibiu, 5 Decembrie st. v.

Deputațiunea bulgară în zilele din urmă s'a bucurat în Viena de multă atențiune. A fost primită la vizite și a primit însuși vizite, așa încât, desigur că dela Viena nu are cuvânt de a se duce nemulțumită.

Între numeroasele vizite, de care deputațiunea a fost învrednicită, merită a fi distinsă ceea a nunțului Papei, a lui Vanutelli.

Scim, că Bulgaria, *per excellentiam*, este țeară ortodoxă, este țeară mică și până una alta încă nu deplină suverană, cu atât mai puțin deplin independentă.

Aceste și împregiurarea, că Bulgaria nu s'a bucurat de nescari legături deosebite cu Vaticanul stîrnesce în noi curiozitatea, cel puțin de a pune întrebarea, de unde și până unde dragostea dintre nunțul Papei și deputațiunea bulgară?

Curiositatea se preface pe urmă în mirare, dacă este adevărat ce am cetit într'un țiar din Budapesta, că inițiativa la dragostea reciprocă între nunțul Vaticanului și deputațiunea bulgară a venit din partea celui dintâiu.

Noi însă nu mergem așa departe. Ne țermurim prelungă fapta, că între o parte și cealaltă din cele atinse, vizite s'au schimbat și socotim, că și aceasta ajunge, ca să atragă atențiunea oamenilor, care sciu apleția valoarea etichetei între bărbați cu pozițiune diplomatică.

Este ca și sigur, că observarea formei de etichetă între nunțiu și deputațiune nu poate fi numai o formă lipsită de ori-ce însemnătate. O dragoste p'aci încolo, sau așa ca din întâmplare și momentană ear' nu poate fi. Mai cu seamă nu din partea prelatului papal, deoarece prelații papali nu prea au obiceiul de a se ocupa cu lucruri de interese momentane, sau cu lucruri lipsite de vre-o importanță mai mare.

Interes trebuie să fie la mijloc și încă interes însemnat, din a cărui cauză reprezentantul celui mai aristocratic suveran se demite a sta de vorbă cu deputațiunea

unui stat, de care între alte împregiurări nici notiță nu ar lua.

Fără să voim, ne vedem nevoiți a ne aduce aminte de cele cuprinse într'o epistolă privată, menționată în coloanele acestui țiar, cu vre-o opt zile mai înainte. Nu se poate astfel, decât că este adevărat, că Vaticanul își întinde mrețele peste Sud-Ostul Europei. Ear' nunciul Papei n'a vrut să scape ocaziunea binevenită de a pune o vorbă bună pentru mreji; vorbă bună, care mai târziu se-și aibă efectul și colo peste Dunăre în Peninsula-Balcanelor.

Vorba este, că s'ar putea ca Bulgarii să între în cursă, sau să-și caute ei înșiși cursa.

Ispita nu este de desconsiderat. Într'un timp, când campania proselitismului este pornită în stil mare și în dimensiuni considerabile, mirarea n'ar fi mare, dacă s'ar afla și suflute, care să cadă în cursă. Mai ales, dacă vom lua în considerațiune, că proselitismului i-se dă un caracter străin de firea lui și dacă nu vom perde din vedere, că astăzi cestiuni de natură confesională sînt mijloc pentru scopuri, pentru ținte politice.

Ar fi trist pentru Bulgari, dar' ar fi trist pentru toate popoarele din Peninsula-Balcanelor, când ar ajunge ca să schimbe jugul material, de care au scăpat abia de șase ani, cu un jug spiritual.

Căderea acestora în cursă ar sigila și soarta Românilor, chiar și a acelor din Austro-Ungaria de amîndouă confesiunile. Unde potopului s'ar revêrsa peste toți tot într'o formă, ca să înnece multul și puținul din liberalismul cât se mai află în bisericile cele două, cărora sînt supuși Românii astăzi.

Motivul, pentru care ar putea, ca unul sau altul dintre popoarele Peninsulei-Balcanelor să fie expus pericolului de a căde în cursă, nu ar putea fi decât greața de Fanarioți și teama de cesaropapism. Însă nici fanarotismul, nici cesaropapismul nu justifică hotărîrea cuiva, de a se arunca în brațele unui absolutism, fie acesta chiar și teocratic, până când creștinismul are abundență de instituțiuni liberale, mai liberale

decît în ori-care comuniune politică din lumea civilisată.

Se înțelege, că instituțiunile aceste trebuie căutate și desgropate de sub ruinele iudaismului, păgânismului, bizantinismului și întunecului din evul de mijloc și adaptate timpurilor noastre. Și nu credem că va fi putere pe pămînt, care să le birue și să le sfărîme.

Nu numai Bulgarii, ci toate popoarele din Peninsula-Balcanică, în chipul acesta, și-ar asigura independența de o parte și de alta, s'ar face demne de raporturi de amiciție cu statele vecine, a căror chemare este, sub steagul liberalismului, să lucreze pentru binele comun al omenimei.

În cazul acesta nici Românii din Austro-Ungaria n'ar mai ave privilegiu de a se teme, că vor fi jigniți în credința lor religioasă, pentru-ca să se înduplece a-și schimba vederile și credințele politice.

Corespondență din Viena.

Viena, 15 Decembrie n. 1886.

Împăratul nu va primi delegațiunea bulgară. Prin aceasta atitudinea Austriei față cu cestiunea bulgară e marcată destul de serios. După-ce Rusia a propus cestiunea legalității regenței bulgare și a Sobraniei, atunci aci nu se țin de autorități a decide această cestiune parțial și pe propria socoteală. Acesta e un act de legalitate internațională din partea cabinetului vienez, care nu va lipsi de influență în mod favorabil asupra cabinetului din St. Petersburg, și a-l decide de a persista pe calea unei soluțiuni solidare a cestiunii bulgare între toate marile puteri.

Contele Kálnoky n'a refuzat de a primi pe trimișii bulgari; le observă însă imediat, că el nu poate să le atribute nici un caracter oficial și că prin urmare nu e nici în pozițiune de a intra cu dînșii într'o explicațiune de cestiuni concrete.

Primirea a fost analogă la ambasadorul rus, la principele Lobanoff. Acest paralelism probează, că cu toate căte s'au spus și scris în ultimul timp, cabinetele de Viena și St. Petersburg urmează de a se afla în o certă identitate de opinii, care cu drept poate fi considerată ca o garanție, că nu va ajunge la desuniuni serioase între dînșii din cauza Bulgariei. Presa rusă, care în ultimul timp s'a demis la amenințările cele mai violente contra Austriei, a tras prin urmare dincolo de țintă.

Austria n'are nici un motiv de a se teme de aceste amenințări, dară totuși regretăm, că jurnalele ruse au fost transportate de pasiune într'atâta, încât să useze contra noastră de un asemenea limbaj. În Rusia nu se pricepe metodel, de a trata în mod parlamentar afacerile publice. Când e cestiunea de a obține decisiuni sigure dela o corporațiune parlamentară, atunci ministri și capii de partid împregiur lor trebuie să țină limbajul corespunzător țintei. Așadar și ministrul afacerilor externe, când se află la tribuna parlamentară, nu poate să scrie note diplomatice.

Jurnalele ruse s'au aprins foarte iute și fără nici o cauză.

Din fericire ne putem mîngăia cu convicțiunea liniștitoare, că limbajul alarmant al organelor ruseci panslaviste n'are nici cea mai mică influență asupra decisiunilor cabinetului din St. Petersburg.

Cu cât conflictul între Germania și Franța a devenit mai inevitabil, cu atât mai mult celelalte mari puteri trebuie să se abțină cu circumspecțiune de ori-ce desbinare între dînsele.

De aceea trimișii bulgari nu vor obține nimic nici la celelalte cabinete europene.

Singurul rezultat al acestui voiajuri va fi acela, că întorcându-se acasă în Sofia, vor pute comunica autentic regenței, că Europa e apăsată de griji cu mult mai serioase în acest moment, decât se poate să se desbina din cauza cestiunii bulgare.

Revistă politică.

Sibiu, 5 Decembrie st. v.

Ministrul de comerț ungar, contele Széchenyi publică o scrisoare deschisă către alegătorii săi, prin care recunoaște, că a lui e vina, dacă despre vorbirea sa înaintea alegătorilor săi din Kaposvár au ajuns în publicitate împărțări defectuoase și în multe privințe rău interpretate. Epistola e adresată redactorului țiarului „Somogy” din Kaposvár și se începe cu nisce rectificări în ceea-ce privește darea de petrol și comunicația veterinară cu Austria și se termină cu o lungă expunere a celor ce ar fi țis, respective ar fi trebuit să țică în privința convențiunii comerciale cu România.

Cu privire la convențiunea comercială cu România — scrie contele Széchenyi — n'am țis, că încetarea convenției a devenit necesară din deosebite cauze, deoarece aceea s'a denunțat decătră amîndouă părțile la timpul hotărît; nici aceea n'am țis o, „că ne-

Foița „Tribunei“.

Nusciiu-Împărat.

Poveste din popor.

De „Mărgineanul“.

(Urmare.)

Când voi să se suie călare, calul se dete peste cap și numai decăt perdură hainele cele de aur și rêmaseră amîndoi cum au fost până-ce nu intraseră în casa cea cu aur a smeului. Acum calul îi țise să încalce pe el și apoi plecară.

Nu merseră mult și se întâlnesc cu omul cel bătrân, de care i'a vorbit calul, călare pe o iapă urîtă și bătrîna, fără șea și cu căpêstrul de sfoară de călți.

— Să deee D-țeu bine, moșule!

— Să fii sănătos, voinice! Dar' unde mergi?

— Mă duc la cetate, moșule, să mă bag slugă.

— Bine, dragă, bine. Dar', voinice, nu 'ți-ai schimba calul cu mine?

— Ba voui schimba, moșule; de ce nu!

Atunci amîndoi se dau jos de pe cai, îi schimbă și apoi pofîndu-și drum bun unul la altul, pleacă mai departe fiecare în drumul seu.

Moșul era vesel tare, că pentru alba lui cea slabă și urîtă, a căpêtat un cal frumos și gras ca un pește, dar' nici feciorul nu era mai puțin vesel, căci scia bine, că de ori-ce necaz va da,

n'are decăt să atingă năframa, și calul cel nê-sdrăvan îl va ajuta îndată.

Mergînd feciorul pe drum încolo, ajunge până lîngă cetate. Acolo se dă jos de pe alba, o duce de căpêstru până lîngă un lac, în giurul căruia era o iarbă frumoasă, pentru-ca să poată pasce și bē, apoi îi leagă căpêstrul de grumazi și o lasă acolo, eară el pleacă prin cetate spre curtea Împăratului-Verde.

Cînd intră pe poartă, îl întreabă portarul:

— Cine ești?

— „Nu sciu“ — rêspondue feciorul.

— Unde mergi?

— „Nu sciu“ — îi rêspondue și a doua oară, și merge mai încolo.

Acum se întâlnește din întâmplare cu grădinarul. Acesta eară îl întreabă mai de una, mai de alta, dar' și acestuia îi rêspondue tot „Nu sciu.“

Grădinarul, om iute de fire, voia mai întăiu să-l deee pe poartă afară; își aduce însă aminte, că are lipsă de un fecior, care să păzească grădina, și se dă cu el la toameală, dar' înzadar, căci feciorul tot „Nu sciu“ rêspondue la toate întrebările lui.

În sfîrșit se hotărește să-l țină aci, și-l duce în grădină, unde îi arată ce să lucreze și cum să grijescă grădina, cînd nu va fi el aci.

În țiuva următoare toată curtea împăratului scia, că grădinarul și-a băgat o slugă cu numele „Nusciiu“, căci așa l'a botezat grădinarul.

Cîteva zile a stat grădinarul tot cu el, și ori-ce i'a arătat odată lui „Nusciiu“, acesta a scit face așa, încât l'a îndestulit pe deplin pe stăpân.

Duminecă dimineața grădinarul se duse la biserică, căci decănd i-s'a dus cealaltă slugă, nici n'a mai vîțut-o.

Ce i'a trecut prin minte lui „Nusciiu“, ce nu, destul că el vîțîndu-se singur, pune mîna în bozunar pe năframă și atunci calul seu cel nê-sdrăvan se afla înaintea lui, și dîndu-se odată peste cap, se preface amîndoi înauriți.

— Ce poftesci, drag stăpînul meu? — întrebă calul.

— Nu poftesc altceva, decăt grădina aceasta să o faci ca-și-cînd ar fi rîmat o miie de porci o țî întreagă la ea, dar' cutare trei flori roșii și mari din mijloc să rêmănă neatine.

Atunci calul îi țise să se suie călare și apoi, ocolind odată grădina, cât ai bate de trei ori în palme așa o face, încât nu una, ci țeece miie de porci, și nu în una, ci în țeece țile și n'ar fi putut-o strica mai tare și mai urît, așa erau toate florile mici și mari împreună cu pomi aruncate una peste alta, numai cele trei flori din mijloc au rêmăs întregi, precum a fost porunca. După-ce descalecă „Nusciiu“, calul se dă odată peste cap și dimpreună cu haina cea de aur a stăpînului se face nevîțut.

Fata împăratului, cea mai mică, care era și mai frumoasă, era din întâmplare în fereastră decătră grădină, și vîțînd toate căte și cum s'au petrecut în grădină, se îndrăgosti în „Nusciiu“, dar' nu voi să țică nimic, pentru-ca acesta deocamdată se nu scie, că ea l'a vîțut.

Cînd veni grădinarul acasă dela biserică și vîțî grădina, se mîniă foc pe „Nusciiu“, și luînd o pușcă în mîna, voia să-l culce la pămînt, căci el și așa n'avea nădejde de a scăpa întreg de împăratul, deși acesta era un om ca o bucată de pită. Fata strigă din fereastră la grădinar să nu cuteze a face așa ceva, căci „Nusciiu“ nu e de vină.

Trece o țî, trec și două și nimeni nu scia căt e de atornită grădina împăratului, decăt cei trei. A treia țî, cînd merge împăratul în grădină și vede ce e acolo, se sparie, Doamne păzește, dar' stăpînîndu-se, îl întreabă pe „Nusciiu“:

— Cum de aceste trei flori au rêmăs neatine? Și ce însemnează ele?

— Aceste trei flori sînt cele trei fete ale Măriei-Tale, — rêspondue „Nusciiu“ fără sfeală, — care astăzi sînt tinere și frumoase, dar' dacă nu le vei mărita până la toamnă, se vor vestețî ca florile acestea.

Împăratul se vorbește acum cu împărăteasa și se înțelege să deee de scire la lume, că ei au trei fete de măritat și cine va voi să pețescă vre-una, să vină în cutare și cutare țî

gociările ce au decurs pentru încheierea noii convenții le-a întrerupt guvernul ungar și a declarat, că nu va negocia cu România câtă vreme guvernul de acolo nu vine el însuși să ceară convenția, ci am dîs, că negocierile le-a întrerupt guvernul român, după ce din amîndouă părțile s'au pus condițiuni ce se păreau că nu sînt acceptabile. Așteptăm, ca cel dintîiu pas de apropiere pentru înnoirea convenției să-l facă guvernul român, și după ce aceasta s'a făcut pînă acum, sînt prospecte, că se vor începe cât mai îngrabă negocierile, care, după-cum sperăm, vor ave drept rezultat o convenție întemeiată pe baze ecuitabile; motivînd necesitatea acesteia cu impregiurări politice, am trecut la aceea, că economii ungari n'au cuvinte de a se teme de concurența, ce eventual s'ar ivi prin importul grînelor și al vitelor din România În sfîrșit am dîs, că nu mă pot învoi în convenția cu România la o favorisare mai mică, decum ni s'a acordat deja în convențiile de mai nainte și decum a conces-o România imperului german pînă la 1892 și Angliei. Nu pot accepta restrîngerea favorisării așa precum s'a fost intenționat și care e desavantajoasă interreselor Ardelenilor.

În legătură cu aceste împărțesim — după „Budapester Correspondenz“, — că însărcinatul de afaceri ungar în România, consilierul de legațiune Heidler a sosit alaltăieri după ameași la Budapesta și a avut cu contele Széchenyi o convorbire mai lungă în afacerea negocierilor convenționale cu România. Dela Budapesta va merge dl Heidler la Viena. Dîua cînd va sosi dl ministru Sturdza încă nu e stabilită.

Diarul „Die Presse“ din Viena împărțesece de altă parte în această privință următoarele:

„Șeful de secțiune Szögyény va merge la Budapesta spre a stabili cele din urmă învoeli formale cu privire la consultările ce vor ave să se fiină cu reprezentantul guvernului român, Sturdza. Dl Sturdza, după cele mai noue sciri, va sosi în sfîrșit definitiv la 17 l. c. în Budapesta și după o scurtă petrecere acolo va sosi probabil Sămbătă în Viena. La conferențele, ce se vor fiînă în oficial de externe, vor participa ministrii de comerț Bacquehem și Széchenyi“.

Cît privește cestiunea bulgară, toată lumea politică e de present preocupată de candidarea prințului Ferdinand de Koburg-Gotha pentru tronul bulgar. Din Viena se depeșează, că deputațiunea bulgară a mers alaltăieri la castelul Ebenthal și a oferit prințului Ferdinand oficial tronul bulgar. Prințul, care la început declară, că el nu crede că va pute înlocui pe principele Alexandru, mai tîrziu, la înfrurirea arhiducelui Ioan și a Angliei și Belgiei, și-a dat învoirea. După aceasta prințul merse la contele Kálnoky și îl recercă, să aducă afacerea la cunoștința Monarchului. Contele Kálnoky observă, că cestiunea tronului bulgar e cestiune bulgară curatinternă, dar' Austro-Ungaria nu

va excepționa candidarea prințului. Alaltăieri înainte de ameași s'a înaintat cauza Maestății Sale, și Monarchul hotărî, că el acceptează candidarea, la cas dacă vor accepta-o și celelalte puteri. Astfel candidarea prințului Ferdinand de Koburg e pusă oficial la ordinea zilei.

„Neue Freie Presse“, edițiunea de Mercuri seara, primesce la încheierea foi încă următoarele împărțesiri:

„Prințul Ferdinand de Koburg se fi refuzat întăiu acceptarea tronului bulgar și se fi respuns anume la întrebarea unei persoane înalte, că el nu simte în sine demnitatea să devină urmașul unui bărbat ca principele Alexandru. Se afirmă că o încurajare din Berlin se fi fost normativă pentru ulterioara lui hotărîre.“

Comunicatul guvernului rusesc dela 15 Decemvrie dîce:

Evenimentele bulgare, care au produs în public și în presa rusească o agitație prea explicabilă, au servit între altele și de motorul apreiării raporturilor politice ale puterilor europene față cu Rusia — prin foile noastre. Nemărginindu-se aceste la a detrage importanța faptelor în general cunoscute și netăgăduite, mai multe dîare, spre a lămuri raporturile amintite, s'au demis la presupuneri și suposiții, pentru ceea-ce resonamentele lor, întemeiate pe o basă atît de nesigură, nu numai nu cîrnesc dela imparțialitate, fără de care nu se poate închipui nici o cît de mică înțelegere a cestiunilor prlitice, ci au ajuns chiar în cînd în cînd într'un contrast declarat față cu realitatea. Prin un astfel de caracter excelează între altele unii articoli apăruiți în timpul din urmă, care erau consacrați politicii germane și în care s'a spus publicului rusesc, că pentru greutățile, ce împedecă rezolvarea pacnică a cestiunii bulgare, avem să mulțumim mai ales rezistenței secrete a Germaniei, care astfel a fost scoasă la iveală drept un dușman secret al Rusiei, care are cugete rele față cu demnitatea și siguranța Rusiei. Trebuie să regretăm asemenea insinuări. Cu Germania, ca imediata vecină, e legată Rusia prin o mulțime de interese vitale, în urma cărora raporturile între aceste două puteri totdeauna s'au consolidat și au dat în multe rînduri probe.

Asemene raporturi sînt deopotrivă importante pentru binele amînduor state, ceea-ce se recunoaște în același mod decătră amîndouă guvernele, și trebuie să dorim, ca aceste raporturi să continue încă mulți ani. Avînd guvernul firma intenție să păstreze ca și mai nainte, în special față cu interesele germane, cuvenita considerare, are înainte de toate cuvinte de a fi asigurat, că și Germania din partea sa va continua a se rețină dela ori-ce acțiune, care ar atinge demnitatea și interesele Rusiei, și că înfrurirea Germaniei se va îndrepta singur numai spre menținerea păcii generale, de care Europa are trebuință și care e totodată obiectul celor mai mari dorințe ale Țarului și ale poporului seu.

Cu cît sînt mai complicate și mai penibile relațiunile politice, cu atît mai multă precauție și sânge rece se pretinde la apreiarea acelora și cu atît mai puțin se poate justifica exagerarea

și să se preumbe pe dinaintea casei lor, pentru ca fetele să-și poată alege.

Nu trece mult timp și, cînd sosese dîua de peșit, atîția voinici și frumoși feciori de împărați și de boieri din toate părțile lumii, pe unde numai a putut străbate vestea despre fetele Împăratului-Verde, se preumblau călări pe sub fereastră pe nisce cai ca lei, — căci, veși Doamne, fetele lui Verde-Împărat erau vestite de frumoase.

„Nusciu“ a băgat de seamă, că fata împăratului l'a vîdut atunci în grădina îmbrăcat în hainele de aur și călare pe un cal asemenea tot de aur, precum și că ea s'a îndrăgostit în el din minutul acela, și de aceea în dîua de peșit s'a dus de dimineață afară din cetate, unde și-a fost lăsat pe alba și, căutînd după ea, o găsesce în lac, plină de glod pînă și pe spinare.

Cearcă încoace, dă încolo și în sfîrșit izbutesce a o scoate afară, și desleagă căpștrul de după grumazi și fără a o mai șterge cît de cît, de teamă să nu întărdie, încalecă pe ea și îndată a fost și el în rînd cu feciorii de împărați și de boieri.

Se preumbla cu capul sus, de par'că nu era nimeni ca el, și precănd vine fata cea mai mare la fereastră, de unde-i putea vedea pe toți peșitorii și cu un măr de aur în mână, pe care-l arunca alesului inimii sale, vede și pe „Nusciu“ ntre peșitori, dar' nu dîce nimic, ci plăcîndu-i

cutare fecior de împărat, voinic și frumos, cu nisce ochi negri ca murele, aruncă mărul la el, ear' feciorul, bine sciind ce însemnează aceasta, ridică mărul de jos și merge la mireasă, care-l aștepta cu dor. Ajuns în casă, o sărută de trei ori cu foc și apoi aveau să aștepte pînă se vor hotărî și celelalte două surori, pentru-ca să se cunune și să facă ospătul la olaltă.

„Nusciu“ se arătă oare-cum mînios, că de ce nu l'a ales fata cea mai mare pe el de bărbat, și-i trase albei căteva pe sub foale. Alba, simțînd buna nuielă, începe a mișca de căteva ori din coada cea plină de glod și mi-i botează pe cei din giurul ei binîșor. Acestia bucuroși l-ar fi biciuit pe „Nusciu“ cît de cît, dar' se temeau că se vor supăra fetele împăratului pentru-că și prind mintea cu un astfel de om, ba înțelegînd că e dela curtea împăratului, credeau c'a venit numai ca să le facă haz oamenilor și așa l-au lăsat în pace.

Acum vine fata cea mijlocie în fereastră și-și alege și ea un tînăr sdravîn și frumos, ca și care nu mai era între peșitori, dar' „Nusciu“ ear' se face mînios și mai încingînd pe alba de căteva-ori cu nuiaua, aceasta eară-i botează pe cei din giurul ei ca cu mătăuzul.

Precănd avea să vină la fereastră fata cea mai mică, „Nusciu“ eară se preumbla aproape de fereastră încungiurat de nisce feciori de împărați, pe nisce cai ca bălaurii. Peșitorii acestia, voinđ

resonamentelor, ce le fac organele presei, a căror voce nu e fără oare-care importanță pentru raporturile internaționale.

Drept întărire a declarațiilor din comunicatul rusesc nu va servi de loc sciră ce o primesce din Chocin dîarul polonez „Dziennik Polski“, că anume guvernul rusesc concentrează grozav de multe trupe în Basarabia și convoacă pe toți rezervistii.

Tot atît de puțin liniștitoare pentru iubitorii de pace va fi și sciră, că în Macedonia ar fi izbucnit o revoluție, ceea-ce se confirmă prin un articol publicat în dîarul din Rusciuc „Slavianine“, în care dl Stojanoff, unul dintre cei mai aprigi aderenți ai regenței bulgare, expune, că a sosit momentul pentru o rescoală în Macedonia, spre a înființa în sfîrșit o Bulgarie mare în frunte cu principele Alexandru ca rege, sau, dacă aceasta nu ar succede, în frunte cu o republică.

Resoluțiunea poporului sêrbesc din Sântămaș.

„Zastava“ publică în numărul 182 dela 26 Noemvrie următoarea resoluțiune a poporului sêrbesc din Sântămaș:

Denumitului patriarh German și sinodului din Carloveș.

Ultimele evenimente petrecute în congresul nostru național-bisericesc au sgduit pe fiecare Sêrb iubitor de națiune pînă în adîncul sufletului. Poporul sêrbesc se uită cu o scîrbă nedescriptibilă la aceste evenimente ne mai auzite, prin cari te-ai făcut tu și sinodul culpabil. Națiunea sêrbescă plină de amăriciune, mîneacă, ca să vî timbreze păcatele și nedemnele apucături.

Poporul sêrbesc întrunit astădi în număr foarte mare într'o conferență a luat cunoștință despre păcatele tale, decănd ocupi scaunul sf. Arsenie, pe care seși fără voia poporului. Să-ți fie ochii aicia, să veși, cum fiecare, amărit de fărădelegile tale, varsă cu amăriciune venin contra individualității tale, și se vaieră cu tânguire, că de ce are un atare protopărinte, care e de toate, numai amic al poporului nu.

Fărădelegile tale culminează preste ori-și-ce măsură, și D-șeu mai scie, ce n'ai mai fi făcut contra națiunii tale, dacă n'am fi fost reprezentați în congres de mult iubiiți și stimați nostri deputați naționali, pe cari poate că D-șeu i-a trimis poporului ca pe nisce ângeri păzitori.

Pentru tine e judecata teribilă. Poporul în tine n'are credință, și dacă mai ai numai o schintea de simț — ce poate că l'ai supt cu laptele dela maica ta, apoi pogoară-te de pe acel scaun și cede-l aceluia, în care își va pune națiunea încrederea sa, și-ți mântuiesce sufletul pentru lumea cea viitoare.

Din ședința conferenței naționale publice a Sêrbilor din Sântămaș ținută la 23 Noemvrie 1886. Achim Covacevici, președinte, Nica N. Nicolici, notarul conf., Toza Hagici, Miloș Devecerschi, Jefrem Pivnicschi, Miloș Prodanovici, Sima Nicolici, Triva Putnic, Laza S. Manoilovici, Miloș Cechiți, Nistor Cucezevici, Laza G. Cacianski, Sava Giurișici, Sima Alexievici, Mi-

a-l depărta de ei, încep a-l îmbulđi, dar' el atunci o șterge pe bălana de două-ori pe sub foale, nu atăta ca să meargă înainte, ci mai mult ca să mișce din coadă și astfel împetriștînd pe vecini, să poată rîde de ei.

Deodată se ivesce la fereastră fata cea mai mică, în care și-au pus toți peșitorii, dar' mai cu seamă „Nusciu“, toată nădejdea. Aceasta, nici că se uită preste toți, ci aruncă mărul numai decăt spre „Nusciu“, care era tocmai sub fereastră. Dar' bietul ales de mire nici nu apucă a se da jos de pe alba, ca să ridice mărul și să meargă cu el sus la mireasă, precănd cei din giurul lui, creșînd, că fata și-a ales pe vre-unul dintre ei și numai din greșeală a aruncat mărul la „Nusciu“, îl și prind de după cap și-l dau afară dintre ei, ear' unul ridică mărul și-l trimite înapoi la fată.

Fata a vîdut bine ce i-s'a întemplat lui „Nusciu“, dar' n'a voit a dîce nimic, deși îi părea destul de rău.

Într'aceea „Nusciu“ face ce face și apucă eară între ei și cînd ajunge aproape de fereastră, fata eară aruncă mărul spre el.

Acum bietul o păți mai rău, căci cei din giurul lui, nesciind că fata și acum a aruncat mărul cu voia la el, s'au mîniat foc, pentru-că îi face să aștepte pînă va arunca mărul pentru a treia oară spre cineva, — căci, sciiți d-voastră, oameni buni, că între astfel de impregiurări stai mai rău ca pe spini, — ba cugetînd mai fie-

litin Veselici, Laza Stoici, Vasa Nicin, Laza Cacianski, Iovan Savici, Igniat Țuțici, Gioca I. Manoilovici, Laza Nicin, Miloș Runicu.

Urmează apoi:

Votul de încredere

dat celor patru deputați sêrbi la congresul bisericesc-sêrbesc din Carloveș:

Lucrările ultime dela congresul din Carloveș ne-au insuflat spiritul de luptă pentru drepturile noastre. Neînfrînta Voastră ținută și resoluțiunea Voastră plină de bărbăție a arătat la toată lumea, că în vinele Voastre încă mai curge sângele lui Dușan. Lupta Voastră față cu pociții și neîmpăcații inimici ai drepturilor naționale prevestesce poporului sêrbesc, că veși lupta pînă în sfîrșit pentru iubita noastră autonomie bisericescă și scolară. Pentru aceea Vî urăm un: Jivio!

Să scie acum fiecare clar și limpede, că poporul e după spatele noastre.

Din ședința conferenței publice a Sêrbilor din Sântămaș dela 23 Noemvrie 1886.

(Urmează tot subscrierile de sus.)

Din Bucovina.

(Informațiuni particulare ale „Tribunei“.)

Expozițiua din Cernăuți.

Consemnațiunea premiilor.

(Urmare și fine.)

Medalie de bronz au căpătat: Pentru colecțiuni bune de plante: George Brăilean din Bilca, frații Fischer din Boian, Iacob Goldenberg din Dorosouți, Valeria Gorbycka din Cernăuți, Alexandru de Goian din Zadova, Leon Holzdroger din Solca, Isidor de Ianoș din Panca, Iacob Cudiș din Jurcouți, Mauriciu Casparec din Sloboșia-Berline, Carol Keil din Eisenau, Anton Kraigher din Sloboșia-Comaresci, Wilhelm Lauferweiler din Arbora, Mihaiu Moscal din Mihalcea, Franț Neumayer din Cămpulung, I. Presser din Bădeuți, Lazar de Passacas din Viteleuca, Iacob Sauciu din Mamaescii-noi, Wilhelm Teudeloff din Rarance, Emanuil cav. de Tabora din Repuzineți, Carol de Zaorschi din Vicovul-de-jos, Zaharia Zub din Horodnicul-de-jos.

Pentru vite cornute: Filip Sauer din Ilisesci, Iacob Sauciu din Mamaescii-noi, Israel Stein din Cireși, Ioachim Tittinger din Broscouți, Zaharie Daneluc din Laschiuca, Dumitru Ianoș din Berchisesci, Teodor Gălan din Gălănesci, Wilhelm Hartmann din Hliboca, Ioan Sindelar din Rădăuți, Mauriciu Singer din Mamaesci, toți Bucovineni.

Pentru porci: Teodor Cuciuorean din Boian, Michael Regwald din Cernăuți, Dr. Ioan de Zotta din Novoselița, Zacharias Hanorski și Iosif Oberhofer din Mihalcea, Anton Ianusievski și Aurelia Miculici din Cernăuți, Stefan Tomovici din Presecăreni, Constantin Buchenthal cav. de Dobrovolschi din Dobronouți, Ioan Brodner din Berchisesci, Dionisiu Duzinchievici din Cernăuți.

Pentru lemnării: George cav. de Flondor din Mega, Dr. Ferdinand cav. de Kratter din Leov, Anton Kraigher, Ludovic Münke din Gurahumora, Gustav Rieth din Varna, Emanuil cav. de Tabora din Repuzineți, Carol Zimmer din Derechliu.

Grădinarii: Iosif Kafka și Olejnic Kafka din Cernăuți.

Iosif Brozic din Pesta pentru peatră de moară; Carol Drossler din Neutitschein, A. Fu-

care, că la el a voit să-l arunce, își perd răbdarea și-l scot pe „Nusciu“ dintre ei, apoi îl dau pe mîinile unor slugi, ca să-și freece puțin coastele, ear' mărul cel de aur îl trimit sus pentru a doua-oară.

Dar' „Nusciu“, omul naibii ce este, cum, cum nu, destul că se scoate iute din mîinile servitorilor, se aruncă pe alba lui și ocolind pe altă uliță, vine pînă aproape de casa împăratului și stă pe loc.

Cînd îl zăresce fata, îi aruncă o privire, ca-și-cînd ar fi dîs „vino“, ear' „Nusciu“, înțelegîndu-o și vîdînd, că toți peșitorii se uită sus la ea, se furizează printre ei fără a fi băgat în seamă de cineva și cînd ajunge sub fereastră, fata aruncă mărul pentru a treia oară spre el.

Acu „Nusciu“, — pe semne în urma băteilor căpătate, mai sprinten fiind, — sare iute jos de pe alba, o dă la un servitor, apoi iate mărul și—du-te la mireasă. Ceilalți feciori de împărați și boieri, care au rēmas cu buzele umflate, de rușine, că au rēmus pe jos chiar și față cu „Nusciu“, ciuful curții împăratului, s'au dus care de unde a venit, înjurînd și batjocurînd pe întrecute pe fata cea mai tînără a Împăratului-Verde, căci numai ea le-a făcut rușinea.

Acum avea să urmeze cununia.

(Va urma.)

ratsch din Troppau pentru tolmbe; Andreiu Geib din Cernăuți pentru plug; Moses Gottlieb din Boleckov în Galiția pentru unelte agricole; Gertner Iunker din Pesta pentru calea transportabilă de câmp și pădure; Kleinberg Wolf din Gurahomora, I. Meixner din Brün, Carol Niechaus din Mürzzuschlag, S. Redinger din Cernăuți, Umrath & Comp. din Praga.

Pentru industria casnică: Teodor Bidmiac din Cernăuți pentru covor; Parasca Botușan din Suceava pentru cătrînță; Natalia Braha din Storojineți, Nicolae Bulicuc din Cernăuți pentru covor; Ioan Chrapko din Coțmani pentru brâu; Maria Cerniavski din Siret, Teodor Dumitru Gavrilă pentru cătrînță; Maria Goitan din Suceava pentru suman; Vasile Costacine, Ioan Cojocar din Suceava pentru bondiță; David Cupcianco pentru manta și pelerie de paie; Agripina Mitrofanovici din Cernăuți pentru pânză; comuna Oca pentru covor; Constantin Rusnac din Coțmani pentru covor; Matias Schwaetz din Câmpulung pentru figurimi; George Strisica din Cernăuți, Varvara Urda din Suceava pentru bondiță; Eva Varga din Hadic pentru cojoc; Ioan Verbovski din Cernăuți, Ciprian Zavirski din Coțmani, Teodor Zug din Cernăuți, Domnica Zarcan din Cernăuți pentru covor.

Pentru lucruri de mână: Bertha Brichze din Rădăuți; Susana Ciupercovici din Calafindesti; Bertha Eckstein din Cernăuți; Gliceria Iliuți din Dorna-Candreni; Maria Kleinwochter din Cernăuți; Eugenia Krzyzanovschi din Cernăuți, pentru costumuri; Fani Nadler; Carolina Ninchin și Ana; Sofia Passacas; Maria Piotrovski din Budeiști; Ana Rossler; Jeanette Willner; Olimpia Zavadovschi din Cernăuți, pentru un costum românesc, pentru orînduirea frumoasă. Școala de fete din Solca; Roșiu, Ferblești, Cernăuți, Mamaescii-noi.

Pentru meserii: Brömer Elmerhausen din Viena; Fleck Ont din Cernăuți; Iacob Freundorfer din Cernăuți; Anton Galler din Ilisesci; Bohmer Gerson din Berlin; Heinrich Grotz din Stanislau; Iosif Hrusica din Viena; Carol Hofman din Viena; Benjamin Iablonski din Rădăuți; Kanhoner din Stuttgart; „La Ferme“ din Dobruszka; Eduard Machan din Leov; Petru Mafteiu din Vijnți; Petru Michiovski din Cernăuți; Morassi Urbano din Viena, R. Nawrak din Pesta, Piasiche din Cernăuți, Grand Podgoeski din Cernăuți, Ioan Caleniuc din Crisicete, pentru lucruri de peatră; O. Petrovici din Brzezan pentru oale; Amalia Zucker din Cernăuți, pentru albastru și marmor; I. Berliner din Cernăuți, Ioan Mold din Cernăuți, pentru pânzări; Wirth Poppe, Ilie Rippel din Viena, Ioan Ast și Georgiu Bucurki din Ilisesci, Schulem Brettholz din Stanislau, Augustin Cseck din Siret, Dzinbinski din Krasne în Galiția, Ignatz Domanski din Cernăuți, Carol Dengler din Bistrița, Ioan Dutkovski din Rădăuți, Frieb din Viena, Mendel Veingarten din Stanislau, I. Gottlieb din Cernăuți, Kristofovici din Leov, Rubinovici din Sadagura, Nicolau Isopenco din Sadagura, Vicențiu Kornelson din Rădăuți, Adolf Kraus din Ungvar, pentru uniforme militare; Sabina Teodorovici din Leov, Friederic Ichacec din Ilisesci pentru copcii.

Diplome de onoare:

Valerian Capri baron din Verencianca, Societatea pentru cultura țerii în ducatul Bucovinei, direcția administrativă din Rădăuți, Calmuțicki cav. din Basarabia, Direcția bunurilor fondului religios gr.-or., Pulcheria Vasilco din Sipișni, Nicolau baron de Musteață, fabrica din Saybusch a A. S. arhiducelui Albrecht, școala agronomică din Cernăuți, Maria cav. de Grigorcea din Carapciu, Catinca Vasilco-Schrecki baroneasa din Berchomete pe Prut, școala gr.-or. din Cernăuți.

Comitetul central al expoziției hotărîse, că diplomele de onoare au înaintea medailor ceva, ce încă nu se observase de alte expoziții. Diplomele de onoare vor fi însă subscrise decîtă A. S. arhiducele Carol Ludovic.

Cronica.

Din cauza sfintei sîrbători de mîne numărul proxim al „Tribunei“ va apăre numai luni seara.

Principele și principesa de coroană vor sosi în 26 Decembrie n. în Abbazia. Pentru primirea înalților oaspeți se fac cele mai mari pregătiri. E prospectul, că și Maiestățile Lor vor cerceta termuri ungari. Sosirea familiei arhiducelui Iosif va urma în curînd. În decursul prezentei înalților oaspeți în Abbazia se va deschide și opera de acolo.

Un accident neplăcut, pe care l-a avut mica fiică a părechii moștenitoare de tron în după ameața zilei de 16 Decembrie n. a trecut din fericire fără urmări. Seara s'a lăsat pretutîndea fama îmbrucătoare, cămăca arhidu-

cesă Elisabeta e sănătoasă și veselă. Mica princesă, care ca de obicei pleacă și astăzi cu trăsura pe la ameați în „Prater“, în momentul când stătu trăsura pentru a căruși apoi în alea, se răzîmă de ușa trăsurii, aceasta se deschise și copila cădu afară. Însoțitoarele princesei se duseră în grabă cu copila în curte. După o vizi-tație mai adîncă, putură medicii să dea nelini-știilor părinți asigurarea, că princesa nu e vătămă aproape de loc. În decursul după ameați, princesa a părăsit patul pentru a se ocupa cu obicinuitele-i jucării. Medicul de curte Dr. Auchenteler, a declarat de superflu edarea unui buletin.

Numire. Elie Cișmaș, adjunct de notar public, a fost numit practicant de drepturi cu diurnă la tribunalul reg. din Sibiu.

Bancnotele vechi de 1 fl. Un decret al ministerului de finanțe, prin care se aduc spre reamintire dispozițiunile asupra schimbării și incasării notelor de stat de 1 fl. cu datul „7 Iulie n. 1886“, țice că notele aceste se pot schimba la cassele însărcinate cu acest scop numai până în 31 Decembrie n. 1886; din 1 Ianuarie 1887 până în 30 Iunie 1888, nu se mai schimbă aceste note, decît după o petițiune înaintată ministerului de finanțe din Viena, car' din 30 Iunie 1888 aceste note nu se vor mai schimba nici incassa.

Societatea minieră „Alexandru Patria Romana“ din Bucium își va ține ședința anuală extraordinară la 15 Ianuarie st. n. 1887 la oarele 2 d. am. în localitatea subscrisului director. Bucium, 14/12 1887. Candiu David, directorul băii.

Stipendiu din fundațiunea „Faur“. Consistorul gr.-or. din Oradea-mare escrie concurs pentru un stipendiu anual de 120 fl. din „fundațiunea Faur“. Sînt îndreptății a concurge studenți gr.-or. de naționalitate română, care frecventează un gimnasiu public, academic sau universitate, școale reale superioare, tehnică, politehnică sau institut teologic ori pedagogic. Au preferență concurenții din familia Faur, respective Poynar, fără privire la clasele, în cari studiază. Competenții vor produce a) carte de botez, b) certificat despre sărăcie, c) testimoniu cu calcul eminent despre progresul făcut în anul precedent, d) certificat despre starea sanitară și purtarea morală. Concursurile astfel instruite se se aștearnă la consistorul român gr.-or. în Oradea-mare până la 30 Decembrie st. v. a. e.

Fusionarea celor două foi guvernamentale din Cluj. „Magyar Polgár“ și „Kolozsvar Közlöny“ anunță cetitorilor sei, că dela 24 I. e. n. se vor fusiona și vor apăre în Cluj sub titlul „Kolozsvar“, sub responsabilitatea redactorului Petelei István și în editura fostului redactor responsabil al „Magyar Polgár“-ului, Ajtai K. Albert.

Bubatul în Arad. După-cum anunță presa din Arad, acolo s'ar fi ivit sporadic bubatul între copcii de școală de acolo.

Un cămătar condamnat. Tribunalul din Budapesta a pronunțat Mercuri după ameați sentința de condamnare în contra cunoscutului cămătar din Budapesta, Bernat Hay, osîndindu-l la 8 luni închisoare, 100 fl. amendă în bani și la pierderea dreptului de cetățean pe timp de doi ani. — Mulți cămătari notorii de pe aici încă ar merita cel puțin atăta.

Opera din Budapesta. I-se scrie din Budapesta diarului „Neue Freie Presse“ următoarele: „Acum și-au frîmăntat capul și înțelepții domi din comisiunea financiară a camerei, în două ședințe lungi, cu afacerile operii de aici, dar' nu se poate afirma, că lucrurile s'ar fi lămurit prin aceasta, sau că s'ar fi înaintat cauza operii în vre-o privință. Mijlocul usat și nefolositor, care se ivesce la fiecare perplexitate, adică introducerea unei anchete, a fost și pentru comisiunea financiară cunoscutul puiu mîntuitor, de care se acăță pentru a scăpa cât se poate de curînd dintr-o situație neplăcută. Dacă vede omul raporturile lungi de mai multe coloane asupra decursului acestor consultări, atunci cuprinde pe spectatorul neparticipant, care însă cunoaște împregiurările, sentimentul de compătimire și înstrăinare, vîdînd pe de o parte atăta nesinceritate, car' pe de altă parte atăta îndrăneală la discușiunea unui lucru, care atrage interesul general, devreme-cu nu cuprinde numai lucruri financiare, ci și artistice. Afacerea e așa de lămurită și rotundă. Opera din Budapesta e cea mai scumpă din lume, car' Ungaria nu e cea mai bogată țeară din lume. Ea primesce an de an atăți florini subvențiune, căți franci primesce opera din Paris! Acestui fapt cred, că nu-i mai trebuie comentari. Dar' apoi opera din Budapesta nu e nici pe departe în ceea-ce privește partea artistică pe nivoul, care ar merita numirea de artistic. Și aici vine elementul comic lîngă cel tragic. Institutul a fost concredut mai înainte mînilor slabe ale unui cărunt aristocrat, și au ajuns din mîinile aceste în mîinile unui aristocrat nu cărunt, dar' fără considerație și de tot străin artei. Nu băgăm noi vină născerii ilustre a acestui domn, ci incapacitatea absolută de a conduce un institut de artă o criticăm. Că cel dintăiu a fost suferit atăta vreme în fruntea unui teatru subvenționat, și că al doilea este și acum încă suferit, nu e decît vina ministrului de interne, Coloman Tisza, care las' că e un om de stat eminent, dar' un foarte slab șef al teatrelor subvenționate. A o exprima aceasta în publicitate

nu au avut curagiul nici chiar membrii opoziției și nici un deputat nu a cutezat a declara franc și verde, că postul unui intendant nu e un oficiu în retragere pentru un parlamentar invalid, nici o stație de încercare pentru veleitățile unei individualități cu totul netrebnice în ale politice. Ministrul de interne e în cazul acesta îndoit responsabil pentru criza teatrelor, căci mare parte el a causat-o prin numirea intendantilor. Afară de parlament se mai ocupă și presa în continu cu afacerea aceasta. Clubul artistilor a înscenat o sfătuire, în care intendantul actual, contele Stefan Keglevich a ținut una din cele mai îndrănețe vorbiri, ce au eșit vre-odată preste buzele unui nefericit conducător de teatru. El vorbia de cultivarea artei naționale și trimitea fulgere și trăsnete în contra oaspeților străini. Mai tîrziu a cîntat o petițiune a acestui club cătră ministru, tot aceeași dicală. Sigur, puterile indigene trebuie cultivate, dar' apoi e o amăgire de sine și chiar expresiunea celui mai necurabil șovinism, când vrea omul să înșele lumea și pe sine, vîind cu aceste puteri create proprie a susține opera. Și această teșă o reprezintă acel intendent, care prelîngă puterile italiene dela operă mai recrutează și artisti, cari vor conlucra polecesce pentru a mări deficitul. Mai voesc încă a micșora numărul reprezentațiunilor, și a reduce puterile. Aceasta e o idee bună și înțeleaptă, dar' deficitul cu aceasta nu-l vor pute evita. Și numai după aceea voese a păși la darea în arîndă a operii. Noi însă credem, că un om pricepător de lucru, va face treabă, și încă treabă bună și cu puținele mijloace, ce îi stau la dispoziție, numai ar trebui, ca în Ungaria să se rupă odată cu principii, mai ales însă domni dela pozițiile hotărîtoare, ar face bine dacă nu ar așeza oameni chiar în acele funcțiuni, la cari se potrivește mai rău.

De ale „Kultur-egylet“-ului. I-se scrie din Deva diarului „Sieb.-Deutsch.-Tgbl.“, că „Kultur-egylet“-ul de acolo a ținut în 7 I. e. n. ședința sa ordinară, în care cassarul a raportat, că veniturile în anul acesta se urcă la suma de 2063 fl. 22 cr., cari bani au incurs ca taxe ale membrilor, din donațiuni și din petreceri arangiate pentru acest scop. În ședința aceasta au făcut membrii Coloman Baresay propunerea, ca reuniunea aceasta să se pună în legătură cu reuniunile șecuiesti, cu scopul de a împedea emigrarea Șecurilor în România; mai departe cu scopul de a aduce familii șecuiesti la proprietarii din comitate. Propunerea a fost primită, car' cu executarea acestui proiect a fost însărcinat însuși propunătorul, fiind și vice-comite.

Colegiul electoral al sfîntului Sinod al României pentru alegerea metropolilor și episcopilor este convocat pentru 10 Decembrie 1886 v. în sala adunării deputaților, spre a procede la alegerea a lor trei episcopi: primul în locul episcopului Iosif Georgian, ales Metropolit-Primat, altul în locul episcopului de Rimnic Iosif Bobulescu și altul în locul episcopului de Huși Calinic Ploesceanu, ambii demisionari.

„Convorbiri literare“. Apare la 1-a fiecării luni. Bucuresci, 1 Decembrie 1886. Anul XX. Nr. 9. Sumar: Magistratura în statul român, de N. Măndrea. — Spre mare (novelă), de Duiu Zamfirescu. — Cestiuni gramaticale, de G. Gr. Băleanu. — Schițe din viața Logofetului Konaki, de Vogoride-Konaki. — La steaua (poesie), de Mihail Eminescu. — Înțînirea (poesie), de Th. Șerbănescu. — Frumoasă, sfîntă... Lui X... (poesii), de Veronica Micle. — Corespondență.

Adjutantul principelui Nicolae de Muntenegru, maiorul Popovici a sosit în 15 Decembrie n. în Constantinopol, însărcinat fiind cu o comisie specială, fără-ca să se fi putut scrie cevași asupra scopului misiunii sale. Sultantul i-a pus la dispoziție mai multe apartamente. Încă nu e hotărît, va fi primit maiorul Popovici în audiență și decătă Sultantul, sau numai de marele-vezir.

Arestarea unui ofițer francez în Germania. Din Karlsruhe se depeșează la Berlin asupra arestării unui ofițer francez, la care s'ar fi aflat înșămări militare făcute asupra cetății Rastadt.

Merlatti. Din Paris se scrie cu datul de 15 Decembrie n.: Pictorul Merlatti și-a terminat aji la 6 oare seara în mod îndestulitor a 50-a și de post. Medicii i-au turnat întăiu bouillon, dar' a vîrsat. Stomachul nu suferă alteceva, decăt un vin anume pregătit, care are să pregătească acceptarea altor nutrimente. Merlatti și-a schimbat apoi costumul, deoarece-ce are să presideze la banchetul ce se va da în onoarea lui.

Varietăți.

(Deficitul Papei.) Foile din Roma publică budgetul Vaticanului pentru 1887, așa cum l-a supus Papei majordomul papal, cardinalul Theodoli. După acest budget veniturile Sfîntului Scaun sînt acum pe an de 7 milioane franci și anume obolul Sf. Petru aduce 1 milion jum.; hîrtile depuse de Pius IX la băncile engleze 4 jum. milioane și arîndile moșilor papale 1 milion franci. Cheltuielile însă se urcă la 8 milioane franci și deci rezultă un deficit de un milion franci. De aceea Papa a dispus, ca în anul viitor să nu se mai zidească nimic nou în Vatican.

(Viața reginei Christina.) „Figaro“ din Paris scrie următoarele: Regenta Spaniei se școală

la 7 oare. După-ce i-s'a făcut toaleta chiamă pe micul rege și membrii familiei regale, pe care îi ține la sine până la 8 jum. oare. La 9 oare regina se ocupă cu de ale casei, face socoteli și comande, dispune ce să se împartă la sîraci, cetește depeșe, țiare și la 10 oare primesce lozinca garnizoanei. Dacă nu se ține vre-un consiliu de miniștri extraordinar, regina așteaptă visita țilnică a președintelui de consiliu, care îi raportează asupra afacerilor curente. La ameați toată familia regală șede la masă. În timpul dejunului regina cheamă pe micul rege, pe care îl rîsfată infanta Isabella. La 1 oară vine rîndul comitelui Morphy, fost secretar privat al regelui Alfonso XII. Comitele are trebuință de un cias pentru afacerile suveranei sale și la 2 oare regina primesce pe doi miniștri, care îi prezentă decretule de iscălit. Dela 3 oare în sus regina dă, de 2 ori pe săptămână, audiențe publice, ce țin ca trei ciasuri. În celelalte zile regina ese în trăsură închisă și fără exkortă și se plimbă prin posesiunile regale. Dela 6—7 oare seara ea ține la dînsa pe fiul seu. La 7 vine masa, la care sînt invitați Grandii de serviciu, comandantul gardei palatului, și alte persoane distinse. La oarele 8 și jumătate regina adună toată familia într'un salon mic. Se joacă cărți s'au se vorbesce de literatură ori musică cu comitele Morphy și la 11 oare regina pleacă urînd tuturor noapte bună. Astfel dar' regina toată ziua e ocupată. Avînd un simț practic puternic pentru misiunea sa și pentru afacerile statului, Donna Christina vede totul, se gîndesce la toate și nu cere decăt un lucru: „Să nu facă pe nimeni nemulțumit și a face ca țînîrul rege să ocupe locul regretatului seu părinte.“ Poporul, care totdeauna e cam neîncredător față cu străinii, și-a schimbat de tot părerea și acum adoară pe regina.

Serviciul telegrafic

al

„TRIBUNEI“.

Budapesta, 17 Decembrie n. Curia a cassat sentința juriului din Cluj în afacerea Nyáradi-„Tribuna“ și a dispus o nouă procedură.

Casa deputaților. În discuția asupra plusului de spese pentru palatul ministerului de comerț, referentul atribue transgresiunea de spese refacerii ulterioare a planurilor arhitectonice. Horánszky declară de ușuratică procederea guvernului; ministrul de comerț respinge această însinuare și accentuează, că guvernul a proces foarte riguros față cu întreprințătorii zidirii, și că plusul speselor se va suplini prin aceea, că și ministerul de justiție se va instala acolo. Enyedi propune vot de blam. După-ce au mai vorbit Andreánszky, Barta, Hermann și Beöthy, proiectul de lege s'a acceptat cu o majoritate covîrșitoare, la ceea-ce a urmat votarea nominală asupra votului de blam.

Berlin, 17 Decembrie n. Comisiunea militară a „Reichstag“-ului a redus durata proiectului militar dela șapte la trei ani stabilind starea de prezență numai cu 450,000 soldați.

Extrase din foaia oficială.

Licitatiuni:

— 31 Decembrie a. e. imobilele lui Zacharia Esch, decătă jud. cerc. din Aradul-nou, în comuna Sîn-Petru-germ.

— 4 Ianuarie a. v. imobilele lui Geza Dejan decătă trib. reg. din Timișoara.

— 21 Decembrie a. c. imobilele lui Christian Krauss decătă trib. reg. din Brașov.

— 31 Decembrie a. c. imobilele lui Nicolae Giura, decătă jud. cerc. din Vinga, în comuna Jadani.

— 3 Ianuarie a. v. imobilele lui Mihail Friederic Herbert și soții decătă trib. reg. din Cluj.

— 20 Decembrie a. c. dreptul incasării de dare după consumul de vin, carne, zahăr și bere pe teritoriul orașului Sighișoara — decătă direcțiunea financiară din Sibiu.

— 15 Ianuarie a. v. imobilele lui Iosif Secășan (din Toracul-mare) decătă trib. reg. din Becăherecul-mare.

— 14 Ianuarie a. v. imobilele lui Ioan Rasilier și soții, decătă trib. reg. din Chichinda-mare, în comuna „Csatád.“

Extrase bisericesci-scolare.

Posturi vacante.

— Postul de paroch gr.-or. în Gy.-Varșand (diecesa Aradului) cu un venit anual computat în bani de 1000 fl. — A se adresa până la 28 Decembrie v. la respectivul oficiu protopresbiterial în Chitighaz (Kétegyháza, ctul. Aradului.)

— Postul de paroch gr.-or. în parochia a doua din Gurarifului (protopresbiteratul Sălăștei, arhidieceșă) cu un venit anual computat în bani de 605 fl. — A se adresa până la 29 Decembrie v. la respectivul oficiu protopresbiterial în Sălăște.

— Postul de paroch gr.-or. în Comana-superoară (protopresbiteratul Făgărașului, arhidieceșă) cu un venit anual computat în bani de 327 fl. — A se adresa până la 4 Ianuarie v. 1887 la respectivul oficiu protopresbiterial în Făgăraș.

Redactor responsabil: Aurel Popa.

Economic.

Tergul de rimatori in Steinbruch. In 15 Dec. n. s'a notat: unguresci bețrani grei 38.— cr. până 40.— cr. unguresci grei, tineri 40.— cr. până 41.— cr. de mijloc 40.— cr. până 41.— cr. ușori 40.— cr. până 41.— cr., marfă țerănească, grea 38.— cr. până 40.— cr., de mijloc 38.— cr. până 40.— cr., ușoară 37.— cr. până 38.— cr., românesci de Bakony, grei — cr. până — cr., transito de mijloc — cr. până — cr. transito ușori — cr. până — cr., transito sërbesci grei 40.1/2 cr. până 41.— cr., transito de mijloc 41.— cr. până 42.— cr., transito ușori 40.1/4 cr. până 41.— cr., îngrășați cu ghindă — cr. până — cr. per 4% compenți la gară.

Bursa de Budapesta

Table with financial data for the Budapest stock exchange, including gold rent, interest rates, and various securities.

Bursa de Viena

Table with financial data for the Vienna stock exchange, including gold rent, interest rates, and various securities.

Cursul pieței din Sibiu

Table with market rates from Sibiu, including exchange rates for Romanian, Turkish, and Russian currencies.

Bursa de Bucuresti.

Table with financial data for the Bucharest stock exchange, including official rates and various securities.

Umedeală, frig nu strică!

Numai fl. 1.85.

Pentru Domni! Pentru Doamne!

impermeabile, călduroase, durabile și admirabil de ieftine sunt desfeșutele, potrivite mele

Jachete „civile“

de toamnă și iarnă, pentru domni, dame, băieți și băiete, toate pentru unul și același preț de numai fl. 1.85 pro bucată.

Aceste vestite jachete „civile“ sunt cea mai necesară îmbrăcăminte pentru toți oamenii și se află în deposit în culoare sură, brună, melée, drap, bordeaux, albastră și neagră. — Cel-ce are o astfel de jachetă, e mai bine scutit de frig, fiindcă aceste se acomodează ori-cărei forme de trup, susțin o egală temperatură a trupului și sunt de o valoare neprețuită. Afară de soiul mai sus numit a fl. 1.85 se mai află în deposit pentru dame si soiuri mai fine:

Din lână fină de zephir numai fl. 2.85. Lână brodată de zephir numai fl. 4.—

Drept măsură e destul a înșemna, dacă jachetul se poftesce pentru staturi mari, mijlocii ori mici.

Singurul loc de expediție cu rambursă numai veritabil la

Iuliu Fekete, casă de expediție în Viena, V., Hundsthurmerstrasse 18/3.

Spre cercetarea

unui ncu transport de prea frumoase și

nobile pianuri

de Bösendorfer, Schweighofer, Streicher, Proksch, Pokorny,

invită cu toată stima

depositul de pianuri al lui Heldenberg, Sibiu, piața lui Hermann 8.

Din Orăștie, Alba-Iulia, Sebeșul-săsesc, Mediaș, Sighișoara, Reghinul-săsesc, Bistrița, Cohalm și Făgăraș se prezintă scrisori de mulțumită și recomandări stăruitoare dela casele cele mai bune și decătră persoane competente.

Pentru cumpărători din orașele amintite se fac condițiuni cu totul deosebite.

CAROL F. JICKELI

în Sibiu (Piața mică).

Depositul fabricii

c. reg. priv.

de lampe Frații Brüner în Viena

recomandă

toate soiurile de lampe de petrol

în cea mai bogată alegere și anume:

Bec plan

Bec rotund Austria

Bec duplu patent

Bec rotund brilliant

Bec de coroană patent

Bec de lumina soarelui.

Toate părțile ce constituie lampa se vënd singuratece, precum și nou inventatul

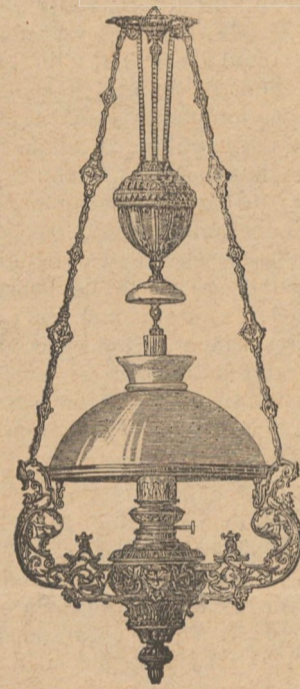
aparat de siguranță a lui Brüner

pentru evitarea

pericolului de foc și a arderii

prin rēsturnarea lampelor de petrol.

Un astfel de aparat se poate așeza la fiecare lampă cu bec plan și costă 21—44 cr.

Însemnări de prețuri și desemnuri la cerere se trimit franco. Pentru vëndători liste de prețuri separate!

Premiat cu nouē medalii de aur și de argint.

Dela magistratul capitalei și residenței ces. reg.

Viena

Distins prin repetițele laude ale Maj. S. Împăratului Fr. Josif I

'mi-s'a dat concesiunea pentru purtarea unui negoț de mărfuri și de expediție. Mē folosesc deci de această ocaziune, spre a aduce în general la cunoștință, că eu țin numai mărfuri solide și excelente și mē voiu sili totdeauna a îndestuli pe mușterii mei atât prin prețurile cele mai ieftine, cât și prin novități, pentru ceea-ce mē rog de comande de probă, deoarece-ce eu cinstesc fiecărui, care îmi face și cea mai mică comandă, drept suvenir un album cu toate tablourile din Viena împreună cu un complet courant de prețuri.

Table with product listings and prices, including watches, jewelry, and fabrics.

Expedează numai prelungă bani gata ori rambursă ces. reg.

Ignaz Weiss Wien.

II, Bez., Tempelgasse 6/14.

Stațiune pentru tramvay: Carl-Theater.

Premiat cu nouē medalii de aur și de argint.

Practic dar de Crăciun!

Scut în contra iernii!

Frumos! Călduros! Elegant! Ieftin!

Impermeabil în contra frigului și a umezelii sunt

Jachetele mele bărbătesci de iarnă,

produse în fabrica vieneză de jachete bărbătesci, pentru ne mai pomenitul preț ieftin de numai

1 fl. 80 cr.

Jachetele mele bărbătesci de iarnă sunt cea mai călduroasă și totodată sănătoasă îmbrăcăminte, pentru-că ele țin trupul cald, se dau foarte tare după trup și produc prin colosala lor ieftinătate senzație generală.

25.000 bucăți sunt deja vëndute.

Fiecare, care voesce să aibă o jachetă de iarnă frumoasă, călduroasă și trainică, să comande numai decăt, fiindcă incurg comande în masă și în cel mai scurt timp va trece depositul.

Mai departe recomand cele mai sănătoase îmbrăcăminte ale mele produse după sistemul Profesor Jäger din lână de oaie fină și deasă de cea dintăiu fabrică din Viena:

Cămeși normale de iarnă, cea mai fină calitate, bucată numai cu fl. 1.50.

Ismene normale de iarnă, cea mai bună calitate, bucată numai cu fl. 1.50.

foarte călduroase, îndesate și trainice, în cele mai frumoase fasonuri.

Ciorapi de iarnă Merino, lungi, groși și călduroși, părechia numai —40 cr.

Ciorapi de iarnă Merino lungi, groși și călduroși, părechia numai —50 cr.

1 colecțiune de iarnă completă consistătoare din:

1 jachetă bărbătească de iarnă, 1 cămașă normală de iarnă, 1 păreche de ismene normale de iarnă, 1 păreche de ciorapi Merino lungi sau scurți, în cea mai bună calitate, la olaltă vënd pentru neobiciuitul preț ieftin de numai fl. 4.

Unic și singur a se procura la

Wiener Comissionsgeschäft für Winterwaaren Ant. Gans, Wien, III. Kolonitzgasse 6—25.

La comande e destul a se arăta, dacă statura e mare, mijlocie ori mică. Se expedează cu posta în timp de 24 ciasuri în toate părțile Austro-Ungariei prelungă rambursă sau trimiterea înainte a prețului.